

Sygn. akt: XU-90/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 09 września 2014r. we W.

sprawy z odwołania **A. Z.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 10 stycznia 2014r. znak: (...)

w sprawie **A. Z.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawczyni **A. Z.** prawo do zasiłku chorobowego za okres od 07 grudnia 2013r. do 09 grudnia 2013r.

Sygn. akt X U 90/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 10 stycznia 2014r. odmówił wnioskodawczyni **A. Z.** przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 07 grudnia 2013r. do 09 grudnia 2013r.

Zdaniem strony pozwanej zasiłek chorobowy za w/w okres wnioskodawczyni nie przysługuje, gdyż wnioskodawczyni nie stawiała się na wyznaczone na dzień 06 grudnia 2011r. badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawczyni wnosila o zmianę decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres, gdyż wezwanie na wyznaczone badanie przez lekarza Orzecznika ZUS nie zostało jej doręczone na adres jej zameldowania we W.. Wezwanie to strona pozwana przesłała na adres jej zameldowania, gdzie mieszka jej brat z rodzicami, którzy nie odnaleźli w skrzynce zawiadomienia o terminie badania. Wnioskodawczyni o terminie badania dowiedziała się dopiero po dniu 03 stycznia 2014r., od pracowników strony pozwanej.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni **A. Z.** z zawodu mgr ekonomii jest zatrudniona na stanowisku przedstawiciela medycznego. Od dnia września 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy i otrzymała kolejne zwolnienie lekarskie na okres od 26 listopada 2013r. do 09 grudnia 2013r. Strona pozwana korzystając z przysługującego jej uprawnienia na

podstawie art.59 ust.1,2 i 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz.U. z 2014r., poz.159, wyznaczyła na dzień 06 grudnia 2013r. kontrolne badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS celem dokonania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy. Wezwanie na badanie zostało wysłane na adres zameldowania we W., przy ul. (...). Taki adres widniał na wystawianych wnioskodawczyni zwolnieniach lekarskich. W mieszkaniu tym zamieszkują rodzice wnioskodawczyni oraz jej brat. Ani rodzice ani brat wnioskodawczyni nie odebrali przesyłki w dniu 02 grudnia 2013r. tj. dniu, w którym próbowano ją doręczyć za pośrednictwem urzędu pocztowego. W związku z tym zawiadomienie o konieczności jej odebrania pozostawiono w skrzynce pocztowej. Rodzice wnioskodawczyni ani jej brat nie otrzymali zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki. Nie otrzymali również ponownego zawiadomienia. Przesyłka została zwrócono do Oddziału ZUS w dniu 17 grudnia 2013r. Wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim do 19 stycznia 2014r. Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 07 grudnia 2013 r. do dnia 09 grudnia 2013r., ponieważ mimo wezwania na badanie do lekarza orzecznika ZUS wnioskodawczyni nie zgłosiła się na badanie i tym samym uniemożliwiła przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach tego zwolnienia lekarskiego.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS-u.

2) przesłuchanie wnioskodawczyni - k.12 as.

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego psychiatry na okoliczność ustalenia czy w okresie od 07 grudnia 2013r. 09 grudnia 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy i czy zasadne było wystawione na ten okres zwolnienie lekarskie.

W wydanej w dniu 23 maja 2014r. opinii biegły sądowy psychiatra rozpoznał u wnioskodawczyni przebyte zaburzenia adaptacyjne o obrazie depresyjno – lekowym, cechy osobowości niedojrzałej i uznał, że wnioskodawczyni w okresie od 07 grudnia 2013r. do 09 grudnia 2013r. była niezdolna do pracy

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 23.05.2014r. - k.14 akt.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziły się strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 159) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy:

1)w wyniku decyzji wydanej przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2)z powodu przebywania w:

a)stacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego,

b)stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

3)wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów.

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła kontrolne badanie lekarskie celem zbadania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy. Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie wezwanie na wyznaczone badanie lekarskie strona pozwana wysłała na adres zameldowania wnioskodawczyni podany na drukach zwolnienia lekarskiego. Przesyłka nie została wnioskodawczyni ani domownikom doręczona, w związku z tym pozostawiono zawiadomienie o konieczności jej odebrania w urzędzie pocztowym w terminie 14 dni. Wnioskodawczyni ani domownicy zawiadomienia o terminie badania nie otrzymali. Przesyłkę w dniu 17 grudnia 2013r. zwrócono stronie pozwanej z adnotacją iż nie została odebrana w terminie. W tym miejscu Sąd z urzędu zauważa, że termin odebrania wyznaczony przez pocztę polską upłynąłby po dniu wyznaczonego na dzień 06 grudnia 2013r. badania. Niewątpliwie wezwanie to było spóźnione. Strona pozwana nie może utożsamiać fakt pozostawienia zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki w terminie 14 dni w urzędzie pocztowym z jej doręczeniem. Takie stanowisko nie znajduje uzasadnienia w żadnym przepisie k.p.a. dotyczącym doręczeń.

Doręczenia normuje dział I, rozdział 8 Kpa. Stosownie do zamieszczonego tam art. 44 § 1 pkt 1 wynika, że w przypadku niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 tj. adresatowi lub dorosłemu domownikowi operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zgodnie z § 4 doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie zawiadomiła skutecznie wnioskodawczyni o wyznaczonym na dzień 06 grudnia 2013r. badaniu przez lekarza orzecznika ZUS. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wnioskodawczyni nie została prawidłowo i skutecznie zawiadomiona o terminie badania wyznaczonego na dzień 06 grudnia 2013r. W tym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wnioskodawczyni, że w dniu 02 i 10 grudnia 2013r. nie otrzymała wezwania, jak również nie pozostawiono zawiadomienie o konieczności odebrania przesyłki w urzędzie pocztowym we właściwym terminie.

Strona pozwana wyznaczając wnioskodawczyni badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS miała na względzie dokonanie oceny zasadności wystawionego na okres od 26 listopada 2013r. do 09 grudnia 2013r. badania lekarskiego i ustalenie czy istotnie wnioskodawczyni w tym okresie była niezdolna do pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i przeprowadzone przed Sądem postępowanie daje podstawy do twierdzenia, że wnioskodawczyni w tym okresie była niezdolna do pracy, gdyż kolejne zwolnienia lekarskie, nie kwestionowane przez stronę pozwaną otrzymała do 19 stycznia 2014r.

Okoliczność tę potwierdził w wydanej w dniu 23 maja 2014r. biegły sądowy. Zdaniem biegłego sądowego stan zdrowia wnioskodawczyni w okresie od 07 grudnia 2013r. do 09 grudnia 2013r. uzasadniał wystawienie druku zwolnienia lekarskiego.

Zdaniem Sądu opinia biegłego sądowego zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczyni.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000

r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegły sądowy odpowiedział na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparł wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawczynie.

Zdaniem Sądu wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie i Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Wnioskodawczynie nie wniosła merytorycznych zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziła się stron pozwana i nie wniosła do niej zastrzeżeń.

Z tych względów Sąd uznał, że w okresie od 07 grudnia 2013r. do 09 grudnia 2013r. wnioskodawczynie była niezdolna do pracy i wystawione za ten okres zwolnienie lekarskie było zasadne i przyznał prawo do zasiłku chorobowego za w/w okres.

W związku z powyższym Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w wyroku.